

Puigcerdà recorda la seva mili

► L'arxiu exposa una mostra de les 860 fotos cedides per Albert Antonell, veí de Castellar del Vallès, que va fer el soldat a la vila
► «Fer el servei a Puigcerdà el 1958» ofereix la visió del dia a dia dels militars, però també de la vida a mitjans del segle XX

ALEX CAMPRUBÍ I PONT, PUIGCERDÀ

■ Com era fer el servei militar a Puigcerdà, a la Cerdanya i al Pirineu? Què es feia a la mili en un lloc de muntanya? Com es mataben les hores lliures? Són preguntes que responen les fotografies que Albert Antonell i Ribatallada va donar a l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya a principis d'any, i que ara s'hi exposen sota el títol *Fer el servei a Puigcerdà el 1958*.

La mostra, que es pot veure des del passat 1 d'agost i fins al 30 de setembre, compta amb una quarantena de fotografies. Es pot visitar, concretament, a la sala Sebastià Bosom de l'Arxiu en horari d'obertura de l'Arxiu, és a dir, de dilluns a divendres de 8 a 15 hores. A més, no només les imatges de l'exposició, sinó que totes les cedides es poden veure gràcies al cercador d'Arxiu en línia.

I és que les instantànies exposades formen part del total de 860 instantànies (negatius de 35 mm) de la cessió del fotògraf de Castellar del Vallès a l'ACCE, realitzades durant la seva mili a la capital de la Cerdanya. Aquestes han estat digitalitzades i han rebut el corresponent tractament arxivístic, que en permetrà una bona conservació i consulta.

La mili a Puigcerdà

Albert Antonell va celebrar com pocs fer la mili a Puigcerdà. Ha estat sempre un aficionat de l'excursionisme i el seu vessant més cultural el va portar a «valorar i estimar els arxius», per la qual cosa sempre ha col·laborat amb el seu municipi, Castellar del Vallès, on va ser batlle. «Si no hi ha donacions no hi ha arxius. Si no hi ha història petita, es fan molts errors a la història gran. No em va costar fer la cessió, m'agradaria que ser-

Albert Antonell Ribatallada visita l'exposició «Fer el servei a Puigcerdà el 1958», que s'exposa a l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya

vis d'exemple», detalla el fotògraf.

Es precisament aquesta afició per l'entorn i la natural el que el va portar a demanar que se'l destinés a fer el servei militar a Puigcerdà, i va tenir la «sort» que li toqués un batalló de muntanya. Va fer la mili del gener de 1958 al juliol de 1959, primer a la Seu d'Urgell i després a la capital cerdana.

Antonell va tenir un ictus ara no fa gaire, però s'ha anat refent. Tot i alguns problemes de mobilitat, ha preservat la memòria. Reconeix que les fotografies l'estan ajudant a recordar una època que va gaudir molt. «Vaig aprendre una mica a esquiar, no gran cosa. Anàvem amb esquís desastrosos. Però em va servir», afegeix.

La quarantena d'imatges relaten el dia a dia de la vida militar a

la població, aspectes de la vida militar, els soldats a la caserna, les maniobres per la comarca i les estones de lleure per Puigcerdà. El conjunt documenta des de dins la vida dels soldats que els puigcerdanencs estaven acostumats a veure des de fora. I és que el *cuartel* formava part del paisatge de la Puigcerdà de postguerra.

També mostren l'excursionisme i les voltes que feia Antonell amb un company, amb el camió de la llet. «Ens vestíem de paisà i voltàvem per aquestes muntanyes», recorda, enumerant tots els indrets pels quals passaven: Tosa d'Alp, Puigpedrós, el Puigmal, Urús, Prat de Cadí, Meranges, Coll de Jou o Grèixer són alguns dels indrets immortalitzats.

I això no va quedar aquí, sinó

que va ser útil per als militars. Van aprofitar aquests coneixements del terreny per fer algunes maniobres militars, el que també va quedar retratat en els negatius.

Antonell es va convertir de facto en el fotògraf oficial de la mili a la capital. Els soldats ja li demanaven que els hi fessin una fotografia, per enviar la foto a la mare o a la parella. I va començar també a fer fotos del batalló.

Es defineix com a fotògraf documentalista, per bé que lamenta que algunes fotografies no tenen massa interès documental, ja que no hi ha el nom del fotografiat ni la data. «Quedo sorprès de moltes coses que set han esborrat de la memòria, fa molts anys...», detalla -nostàlgic- el fotògraf.

Gràcies que d'aquesta època

de la vida en va fer moltes fotografies, i que en va guardar curosament i pulcrament els negatius, ara ha pogut fer aquesta valuosa cessió. Antonell va valorar que l'arxiu és «seriós i de molta qualitat» i, a més, l'arxivista Erola Simon és filla de Castellar del Vallès.

Celebra que hagin estat ells els que hagin seleccionat les fotos cedides que es revelarien en gran format per a la mostra. Reconeix que hauria tingut idees més sentimentals que tècniques, el que «hauria perjudicat l'exposició».

Segons l'arxiu i el protagonista, l'exposició està agradable i hi ha passat força gent, en una bona època turística a la comarca i la ciutat. «M'agradaria que pogués servir d'exemple per a altra gent», insisteix l'artista sobre la cessió.

Soldats davant la caserna de Puigcerdà

ALBERT ANTONELL

Un grup fa un arròs a l'estany de Malniu

ALBERT ANTONELL

Passejant en barca a l'estany de Puigcerdà

ALBERT ANTONELL